Borowiki, których nie zbierasz

Karta rozpoznawcza grzybów rurkowych, które lepiej zostawić w lesie - z borowikiem szatańskim na czele.

Zasada: jadalne borowiki (prawdziwek, podgrzybek, maślak) mają pory białe, żółte lub oliwkowe. Czerwone pory albo intensywne sinienie to sygnał - dla niewprawionego zbieracza zostaw grzyba. Ten wykaz służy do odrzucania znalezisk, nie do ich zatwierdzania.

Gatunek	Pory i kapelusz	Miąższ po przecięciu	Uwaga / status
Borowik szatański	Pory czerwone; kapelusz szary/blady; czerwona siateczka na bulwiastym trzonie	Sinieje słabo	Trujący. Rzadki, pod ścisłą ochroną - zrywanie zabronione
Borowik ceglastopory	Pory czerwone (młode żółte); kapelusz brązowy; czerwone kropki na trzonie, bez siateczki	Sinieje mocno i od razu	Surowy trujący; łatwo pomylić z szatańskim - dla niewprawionych zostaw
Borowik ponury (krwistoborowik)	Pory oliwkowe lub czerwone; wyraźna czerwona siateczka na trzonie	Sinieje	Surowy trujący - zostaw
Gorzkoborowik żółtopory	Pory żółte; kapelusz jasnoszary; siateczka na trzonie; czerwony dół trzonu	Zmienny	Gorzki, niejadalny, opisywany jako lekko trujący
Goryczak żółciowy	Pory białe, potem różowawe; brązowa siateczka na trzonie	Różowieje (nie sinieje)	Wybitnie gorzki, niejadalny - ale nietrujący; psuje całą potrawę

Nie masz pewności - nie zbieraj. Sinienie miąższu samo w sobie nie oznacza trucizny (sinieje też jadalny podgrzybek) - liczy się zestaw cech. Obróbka termiczna nie usuwa trucizny. Przy podejrzeniu zatrucia dzwoń 112, zabezpiecz resztki potrawy i grzybów, nie podawaj mleka ani alkoholu.